

FORRÁSOK

A Borszékért Alapítvány és a Borszéki Polgármesteri Hivatal közérdekű lapja

XXI. évfolyam 2. szám, 2017. Február

AZ ALSÓBORSZÉKI KÁPOLNA BÚCSÚJA

Február 11-én tartotta búcsúját a borszéki Lourdes-i Szűzanya tiszteletére szentelt kápolna. A búcsú napját megelőző kilenced alatt a naponta tartott szentmiséken (a környékbeli plébánosok helyettesítették a betegeskedő Bakos Balázst, a házigazda szerepét Bajkó Norbert segédlelkész látta el) megemlékeztek a Lourdes-i jelenésről. Az ünnepi szentmisét Dr. Juhász Attila Felvidékről, Tornáról érkezett vendégplébános celebrálta. Örömet fejezte ki, hogy több mint 600 km-t hagyva maga mögött, magyarok, katolikusok lakta vidékre érkezett. Hozzánk, Borszékra. Igehirdetésében a Szűzanya szerepéről beszélt, akihez imádkozunk, fohászkodunk, aki „most és halálunk óráján” velünk van. Mivel az első Lourdes-i jelenés napja, február 11-ike, 1993-tól a Betegek Világnapja, a szentmise keretében a 65 évet betöltötteknek és a betegeknek kiszolgáltatták a betegek szentségét.

A búcsúra kedves vendégek érkeztek Zákányszékről Dr. Janes Zoltán plébános vezetésével, aki a szentmise végén köszöntötte a borszékieteket, és átadta a testvértelepülés ajándékát, egy emléktáblát és egy gyönyörű hímzett stólat (a papi hatalom jelképe). Az ünnepi szentmise a himnuszok éneklésével zárult, majd a Katolikus Nőegylet tagjai és az egyháztanácsosok süteménnyel, kaláccsal, pálinkával kínáltak minden résztvevőt.

Újra áll a Harangláb

Február 10-én Ft. Nagyméltóságú Tamás József segédpüspök megáldotta az

eredeti formájában újjá épített alsóborszéki Haranglábát, amely műemlék építménynek számít. Helyére került a harang is, melynek a helyreállítási munkálatok idejére a kápolna adott otthont. A harangláb 1901-ben készült el. A Csíki Lapok 1900 március 14.-i számában ezt írják: „Február 25-én táncestélyt rendeztek a harangház javára. A teljes jövedelem 51 korona 40 fillér volt. Nagy Antal 6 koronát, Kamenitzky József, Bartalis János és Köllő János 1-1 koronát adott.” A Historia Domus-ban az alábbi bejegyzés olvasható: „...Hogy Ditró és Szárhegy birtokos községek, mint Borszék fürdő birtokosai is, a Borszéken létesült hitközségnek patrónusai voltak, onnan is kitűnik, hogy időnként, szükség szerint, a templomi felszerelési tárgyak vásárlásakor a számlát minden ellentmondás nélkül szívesen kifizették ... Alsóborszéken az új haranglábhoz a szükséges anyagot kiutalta.”

A restaurálás költségeit a Megyei Tanács és helyi vállalkozók finanszírozták. Az ünnepségen résztvett Borboly Csaba, a Megyei Tanács elnöke is.

Kolbert Tünde, Pethő Csongor

fotó: Móga Attila

Megáldották az alsóborszéki felújított haranglábát

A lourdes-i Szűzanya tiszteletére szentelt alsóborszéki római katolikus templom harmadik búcsúját tartották idén. A február 10-i, péntek esti szentmisét Tamás József segédpüspök celebrálta, aki a misét követően megáldotta a tavaly felújított haranglábát. Ennek felújítása Hargita Megye Tanácsa támogatásával valósult meg, amelynek elnökét, Borboly Csabát meghívták az eseményre. A megye-elnök beszédében gratulált a borszékieteknek, vezetőiknek, mert mint fogalmazott, a település közössége mindig meg tudja építeni, helyretenni vagy javítani, amit akar.

– Ez azért van, mert hitében erős ez a közösség, amit nem tud kikezdeni semmilyen rendszer vagy ideológia, mert az itt lakók remélnék és hisznek. Borszék jó példa, amihez gratulálók – mondta.

Mint minden évben, a hívek lelki felkészülését az ünnepre ezúttal is kilenced megtartásával biztosították.[...]

A szerkesztőség nevében minden kedves hölgyolvasónak boldog nőnapot kívánunk!

forrás: kisujtság.ro

Írta: Hargita Megye Tanácsának sajtószolgálat
2017. február 12

TÁJÉKOZTATÓ A FEBRUÁRI TANÁCSÜLÉSEKRŐL

Az első tanácsülésre február elsején került sor, ahol az alábbi határozatok születtek:

A 6-os számú határozat szabályozza a szociális munkások helyi érdekű munkálatait. Szezontól függően takaríthatnak havat, sáncot, lefolyót, apríthatnak fát, vagy karbantarthatják a zöldövezetet, illetve a borvízforrások környékét.

A 7-es számú határozat jóváhagyta egy delegációnak a részvételét a Bonyhádi Székely bálon. Testvérvárosunk lakóinak egy része a bukovinai székelyek leszármazottai, és ragaszkodnak is a hagyományok, szokások ápolásához. Az ott működő Székely kör rendszeresen megszervezi a székely bált. Erre kapott meghívást Borszék is.

A 8-as határozat jóváhagyta 1284 köbméter épületfának az eladását a Tinovából. A fa kikiáltási ára 75-170 lej/köbméter közötti áron van.

A 9-es határozattal meghosszabbítottuk a szerződést a jogi képviselővel, aki a peres ügyekben képviseli a polgármestert, a hivatalt, szükség esetén a tanácsot.

A 10-es határozat alapján visszavontunk 12 korábbi határozatot, ahol az épülettulajdonosok adóinak emelése szerepelt. A letett óvásokat elemezve történt ez a határozatmódosítás. A tulajdonosok írásban vállalták, hogy ebben az évben eleget tesznek a felszólításnak, és elvégzik az esedékes javításokat. Amennyiben mégsem végeznék el, 2018-ban 500%-os emelést kapnak.

Február 10-én a tanácsosok találkoztak a keszthelyi Boronyák Máriaival, aki a gyógyászati kezelők szakértője. Őt kérték fel, hogy bábáskodjon a borszéki kezelőközpont beindításánál. Mostanig öt hasonló profilú intézet beindítását koordinálta, köztük a szovátai Danubius gyógyászati rész beüzemelését is. Az ő dolga a versenyvizsga feltételeinek a kidolgozása is. Közlebről aktuális az ott dolgozó szakemberek kiválasztása: masszőr, gyógytornász, fizioterápiás asszisztens, fürdős, stb.

Február 16-án a Kormány jóváhagyta Borszék kérését is, hogy újra Országos Érdekeltségű Üdülőhely legyen. Ezt a javaslatot Anca Pavel Nedela az Országos Turisztikai Hatóság elnöke még a tavaly őszelel előterjesztette, de a Kormánynak csak most lett aktuális, hogy meghozza a határozatát ez ügyben. Ez a cím azért is fontos számunkra, mert így könnyebben lehet pályázni EU-s pénzekre, illetve bekerülünk az országos katalógusba, és így

külföldön is ismertté válunk. A marosvásárhelyi Rádió magyar adásának Vendégségben c. rovata is nyugtázta az eseményt, akárcsak a Hargita Népe, a Krónika, a szekelyhon.ro.

Február 23-án rendkívüli tanácsülésre gyűltünk össze. Itt a következő tanácshatározatokat fogadtuk el:

A 11-es határozat a 2016. december 31.-i pénzügyi zárást fogadta el.

A 12-es határozat a fiatalok tömbház lakbérért módosította. Aki betöltötte a 35. életévét, annak a lakbére emelkedik. Ezt egy kormányhatározat szabályozza.

A 13-as határozat jóváhagyta 269 köbméter tűzifa kitermelését és eladását, illetve 85 köbméter épületfa licitálását.

A 14-es határozat jóváhagyja a pedagógusok decemberi ingázási költségeit.

A 15-ös határozat jóváhagyta egy G7-nevű Energia Egyesületbe való belépést. A Gyergyói-medence hét települése társult, és létrehoz egy bioenergia termelő egységet Alfaluban. A beruházás pályázati pénzből valósulna meg, és a megtermelt energiából minden település, aki tagja az Egyesületnek, részesülne a termelt áramból.

A 16-os határozat jóváhagyta egy városi delegációnak Dunaföldvárra való kiutazását a városnap rendezvényekre.

A 17-es határozat könyvadományokat fogadott el, amit felajánlottak a Kamenyitzky Antal városi könyvtárnak.

A 18-as határozat lezárja a 2003-2016. közötti házhelykéresek elbírálását. A 93 kérést megtárgyaltuk, 35-en megfelelnek a követelményeknek, és ebből 25-en még ebben az évben megkapják a lehetőséget az építésre. Tízen várólistán maradnak.

A 19-es határozat elfogadta a lakosság tűzifakérésnek elbírálására szolgáló kritériumrendszert. Lévéen, hogy több a kérés, mint a rendelkezésünkre álló tűzifamennyiség, egy egységes elbírálási rendszer alapján kerül sor a tűzifa beszerzésre.

A 20-as határozat megválasztotta a következő három hónap soros ülésvezetőjét.

A 21-es határozat díjmentesen az ELECTRICA rendelkezésére bocsát 26 négyzetméter területet, hogy megépítsék azt a transzformátor állomást, amely árammal látja el az új kezelőközpontot.

Farkas Aladár

MEGJELENT A GYERGYÓI SZEMLE 2. SZÁMA

Február 23-án mutatta be a Gyergyói Szemle Egyesület a 2. lapszámát. A folyóirat témája az elvándorlás. Egyre aggasztóbb méreteket ölt a kivándorlás. Ezt a témát vázolja Portik Gabriella elemző cikkében.

Nagy József főszerkesztő, hadtörténész az első világháborúról ír, ami érzékenyen érintette településünket is. Részletesen vázolja a Békás- és Tölgyesi-szorosokban zajlott hadieseményeket.

Borsos J. Gyöngyi ismertette a Szini Lajos (általunk is Laji bának ismert) székely író, lapszerkesztő munkásságát, aki 1937-ben kiadta A nyüszkölés a feredőn s a nagy víz martyán c. könyvét. A Borszékért Alapítvány 1999-ben, hasonló kiadásban szintén

megjelentette ezt a könyvet, megtalálható a városi könyvtárban.

További rovatok: gazdaság, szociológia, művészetek, természettudományok. Mindenik rovatban érdekes cikket olvashatunk. A szerzők kivétel nélkül fiatal gyergyói értelmiségiek, doktorandusok vagy már megvédtek disszertációjukat.

A folyóirat bemutatására a városi könyvtárban került sor, ahol Nagy József és Borsos J. Gyöngyi képviselte a szerkesztőséget. Köszönjük azon borszékieknek, akik vették a fáradságot és eljöttek erre a bemutatóra.

A folyóirat megtalálható a városi könyvtárban.

Farkas Aladár

A MAGYAR KULTÚRA NAPJA (folytatás az előző számból)

Írók, költők, zenészek, festők és szobrászok, építészek, iparművészek, sportolók és fényképészek viszik hírünket a nagyvilágban. A hollywoodi filmgyártás is magyarokkal kezdődött. A Paramount és a Fox –stúdiók létrehozói magyarok voltak. Egyikük, Adolph Zukor stúdióajtaján ez a felirat áll ma is: "Nem elég, ha magyar vagy, de sokat segít." Magyar származására élete végéig büszke volt Gábor Zsasa, akiről a Barby-babát mintázták, Hargitai Mariska, Lugosi Béla, a Drakula alakítója, Tony Curtis (Kertész), Paul Newman, Goldie Hawn, Péter Falk (Colombo).

A magyar vízilabdázók és labdarúgók többször is a világ legjobbjai voltak, sikereik a magyar sport hírnevét öregbítették, és legalább a nagy meccsek, a világraszóló sikerek visszaadták a történelem által letiport magyarság önbizalmát, egységét, tetterejét.

Az 50-es évek aranycsapatának Puskása a XX. sz. legismertebb magyarja. Ha bárhol a világon bármilyen rendűrangú embert a magyarokról kérdezel, az ő nevét ejti először, őt követi a Rubik-név. A Real Madrid is neki köszönheti, hogy egyik legjobb futballklubja lett. A világhírnév csúcán is segítőkész, népéért aggódó-kivándorolt-magyar maradt.

A jelen és a közelmúlt tudományos és sportteljesítményei után nézzük meg, mi mindent adott népünk alkotóereje a világnak. Nem voltunk a lovaglástól karikalábú, apró termetű vérengző fenevadak, nem ettünk nyereg alatt puhított húst. Őseink tudása egyedülálló volt a régi időkben, sok szempontból ma is korszerű. 200.000 ősi népdalunk maradt fenn, sajátos mesevilágunk, rovásírásos emlékeink több ezer éves múltra tekintenek vissza. Nyelvünk ősiségét az idegen nyelvészek bátrabban hangoztatják, mint mi magunk.

Hun és magyar őseink honosították meg Európában a nadrágot, a gombot, alsónemű fehér inget. Hányan tudjuk, hogy a cowboy-csizma is a hun-magyar lovascsizma mintájára született meg? Az 1930-as években magyar kivándorlók készítették az első magyarosan díszített western-csizmát, amely azóta meghódította a világot.

Lovasaink találmánya a kengyel, a páratlan szervezethez és a gyors mozgás. Kicsit később mi adtuk a világnak a huszárságot, amely 600 évig vezető harci egység volt.

Népdalaink, táncaink örökségünk legszebb kincsei. Egy angol néprajzos szerint úgy jelenik meg a magyar zene és a magyar tánc Európában, mint egy „mennyei üzenet.” Néprajzkutatóink és népi együttesek mentették meg a feledéstől ezt a mennyei üzenetet. Erdélyben a Marosvásárhelyi Székely Népi Együttes, a csíkszeredai Hargita Nemzeti Székely Együttes, a sepsiszentgyörgyi Háromszék Táncegyüttes hivatásos táncosai ősi táncrendek előadásával őrzik ezt a kincset. Könczei Árpád táncosként és kutatóként is meghatározó alakja ennek a munkának. Ilyen példaképekre tekint fel helyi táncsoportunk is, a Czifrasarok, akinek az előadása ma is megörvendeztet.

Szóljunk egy szót a hungarikumokról is, a magyar kultúra alapját képező nemzeti értékekről: ilyen az Erdélyből induló táncmozgalom, a Matyó-himzések, a sólymáztat, a Pannonhalmi Apátság, a Hortobágy Nemzeti Park, Hollókő-ófalú, tokaji borvidék, a tokaji aszú, a szódavíz, az operett műfaja, a csabai kolbász, a gyulai kolbász, a karcagi birkapörkölt, a szegedi halászlé, a Béres-csepp, az aggteleki cseppkőbarlang, a Fertő-táj, a Pécsi Ó-keresztény sírkamrák, a Budavár, a szegedi paprika és a kürtöskalács. Talán nem felejtjük ki a borok mellől a pálinkát sem, mint védett terméket. [...]

Műsorunk végén visszakanyarodunk a kezdethez. Talán úgy tűnhet, hogy sokat dicsértük magunkat, de nem is magunkat, hanem a kultúránkat. Ezt kötelességünknek is tartjuk, kell ez az önbecsüléshez, mondjuk és érezzük, hogy jó, (sőt divatos újra) magyarnak lenni. Szabadságszeretetünkért mindig is tiszteltek minket; Jean Cocteau is így beszélt a magyarokról 1956-ban: "Drága magyarok, ti csillagok vagytok az égitestek között, s mindannyian költők a tett tragikus lírája által."

Köszönjük a megtisztelő figyelmet, és ne feledjük, hogy a kultúrát nemcsak ápolni, hanem továbbadni kell. [...]

Ballai Erzsébet

fotók: Móga Attila

ÉVFORDULÓS BULI A NYUGDÍJAS KLUBBAN

fotó: Kolbert Tünde

Február 26-án negyvenegy tettekész íjfűszívű nyugdíjas tette fel –képletesen- a „lila kalapot”, és ünnepelte meg a klub fennállásának negyedik évfordulóját (és klubtagságát, ki-ki mennyi ideje csatlakozott ehhez a közösséghez). Antal Erzsébet alapítótag, klubvezető és a társaság lelke, megtartotta éves beszámolóját, ami tiszteletreméltóan gazdag tevékenységről szólt. A heti klubcsütörtökök és születésnaposok köszöntése mellett szerepeltek kirándulások, búcsús kiruccanások, részvétel a különböző rendezvényeken (karácsonyi vásár, Borszéki Napok főzőversenye, farsang a Flüei Miklós Gyermekotthonban, stb). A beszámoló után kezdődött a buli. D.J. és hoppmester Csillag Jenő alapítótag volt. Jó hangulatban ünnepeltek, táncoltak, nótáztak, mert „nem csak a húszéveseké a világ”! Az asztalokon mi szem-szájnak ingere: sok sütemény, farsangi fánk, kontyalávaló és egyéb folyékony nedűk. A vacsorát a Palma vendéglőből rendelték.

Évfordulós ajándékként mindenki kapott egy poharat, a hölgyeket márciuskával örvendeztette meg a ceremónia-mester. Jó mulatság volt!

Kolbert Tünde

A TISZTELETRŐL

A tisztelet más iránt érzett elismerésünknek, megbecsülésünknek, cselekedeteinkben nyilvánított érzése. Tisztelet nélkül nem volna lehetséges az együttélés, az igaz szerelem sem, valamint egészséges kultúrák, társadalmak sem létezhetnének.

Az alábbiakban álljon itt a tisztelet alappilléreiből néhány:

1. A tisztelet azt jelenti, hogy egyénenként kezeljük az embereket

Egy ember személyes tapasztalatainak összessége. Vagyis mindenkinél sokat nyom a latban a származása, a világnézete és a céljai. Ezért nem határozhatjuk meg az embereket pusztán az egyik mutató alapján, hanem valamennyi jellemzőjüket összesítve érthetjük meg jobban cselekedeteik mozgatórugóját.

2. A tiszteletadás nem mindig jelent kedvességet

Az őszinte, becsületes, egymás kölcsönös tiszteletén alapuló véleménynyilvánítás nagyon fontos, még akkor is, ha mondandónkkal kritikát fogalmazunk meg. Persze az időzítés és a kontextus fontos, és lehetőleg szűk körben fogalmazzunk meg kritikát mások felé, ne országvilág előtt, hogy az illető a kritikát el tudja fogadni, ne essen csorba a hírnevén.

3. Önmagunk tisztelete nélkül másokat sem tisztelhetünk

Az öntisztelet, önbecsülés az egészséges emberi lét egyik alapvető feltétele. Ez nem azt jelenti, hogy ha bármi rosszat elkövetünk, zokszó nélkül túllépünk rajta, hanem minden erőnkkel arra törekszünk, hogy a sajnálatos esemény még egyszer ne fordulhasson elő. Az emberi agy képlékenyen, dinamikusan alkotja és formálja az emberi kapcsolatokat. A régi minták újakkal való felülírása, helyettesítése a kulcsa a szokásaink megváltozásának, ami befolyásolja az énünkről alkotott felfogásunkat is. Ha aggódunk, hogy nem vagyunk jó emberek, teszteljük magunkat minél több interperszonális helyzetben. Ez nemcsak bennünket győz meg, hanem másokat is meg fog győzni.

4. A becsületesség a tisztelet egyik legmagasabb formája

Míg hazudni gyakran könnyű, addig becsületesnek,

őszintének lenni azt jelenti, hogy elfogadjuk, a másik személynek megvan a képessége arra, hogy megértse gondolatainkat, eszméinket, valamint arra reagálni is tud.

5. A tisztelet nem minden esetben kölcsönös

Fogadjuk el, hogy amiért tisztelünk valakit, ő nem biztos, hogy ugyanúgy tisztelni fog minket. Mások tisztelete önmagunknak is fontos, akkor is, ha nem viszonzózzák, szokjunk ehhez hozzá. Hisz, aki önmagát nem tiszteli, másokat sem tisztelhet, de megmutathatjuk nekik, hogy van más lehetőség is. Mutassunk tiszteletet irányukban. Néha találkozunk olyan emberekkel, akik nem ismerik a tiszteletteljes interperszonális kapcsolatokat, ezért cinikusan viselkednek. Ne ítéljük el őket. Ez nem azt jelenti, hogy segítenünk kell nekik, csupán annyit, hogy nem vetjük meg őket.

6. A félelemnek semmi köze a tisztelethez

A félelem és a tisztelet összekeverése komoly probléma a társadalmunkban, ami minden bizonnyal azon alapszik, hogy az állami hatóságok a történelem folyamán gyakran erőszakkal érték el, hogy a polgárok tiszteljék őket. A félelem sajnos odavezet, hogy félreértjük magunkat, másokat és a helyzeteket, amelyekbe keveredünk. Az erőszakon vagy a félelmen alapuló intézkedéseknek semmi közük nincs a tisztelethez vagy a kultúrához.

7. Az önmagunknak és másoknak való megbocsátás

Senki nem rabszolga, habár sok ember a megszokások rabja. A változás ugyan lehetséges, de erőfeszítések nélkül nem érhetünk el eredményt. A megbocsátás az úgynevezett kéz a kézben stratégia által működik a legjobban. Ennek megértése a legfontosabb ahhoz, hogy a társadalmunk elkerülje a bioszféra összeomlásának egyre fenyegetőbb lehetőségét. Magunk és mások tisztelete a környezetünk tiszteletben tartását is jelenti.

Ha a civilizáció megérti a tisztelet fontosságát, és vállalja a felelősséget a jelenlegi helyzetért, akkor jó eséllyel túlél ezen a bolygón.

Kovács Júlia

LOURDES

A franciaországi Lourdes a Pireneusok között, a Gave patak mentén húzódik meg a spanyol határ mentén, közel a Földközi tengerhez. A kegyhely a jelenések előtt nyomorúságos kis település.

Három gyermek, Bernadette és Maria Soubirous, a helyi szegény molnár lányai és Janka Abadie 1858. február 11-én fát szedegetnek a Massabielle szikla környékén. A malompatakon átgázolnak, de a 14 éves beteges Bernadett elmarad társaitól. Váratlanul erős szélzúgásra lesz figyelmes, és feltekintve a patak túloldalán egy sziklahasadékban a Szent Szület pillantja meg.

A jelenés asszonya fénytől övezve gyönyörű fehér ruhában tűnik fel, lábai sarutlanok, egy vadrózsabokor ágait érintik, egy-egy aranyrózsával ékesítve, derekát, pedig kék öv fonja körül, fején dús fátyol. A Szűz imádságra kulcsolt kezében hófehér rózsafüzért tart, amelynek szemeit aranylánc fogja egybe.

Bernadett ijedtében rózsafüzére után kap, de félelmében még keresztet se tud vetni. A Hölgy ekkor bátorítólag rámosolyog, lassan keresztet vet, de nem szól semmit. Ő követi a Szület és térdre ereszkedve imádkozni kezdi a rózsafüzért. Amikor befejezi, a Szűz közelebb inti, de ő nem mer mozdulni, s ekkor a jelenés eltűnik.

A harmadik jelenés napján /február 18./ a Szűz először szól Bernadettnek, amikor a gyermek látnok arra kéri, írja fel nevét a magával hozott papirosra. A Szűz ellenben azt kéri, két héten át mindennap jöjjön el a jelenés helyére, mert sok embert szeretne látni.

A kilencedik jelenés / február 25. / napján, amikor már 350 ember jön el, a Szűz a következőket mondja:

„Igyál és mosdjal meg a forrásból és egyél a füvekből, melyek ott teremnek”.

A gyermek a patakhoz akar futni, de a Szűz megállítja:

„Ne menj oda! Én neked nem azt mondtam, hogy a Gave patakból igyál, hanem ebből a forrásból meríts.”

Bernadett a jelzett helyre megy, s kézzel kaparni kezdi a földet a barlang egyik száraz szögletében, s nemsokára víz jelenik meg. A negyedik próbálkozásra legyőzve undorát iszik a sáros vízből, megmosakszik s eszik a fűből is. A jelenlevők bolondnak nézve őt megkérdezik miért tette ezt? Bernadett válasza:

for: wikipedia.org

„A bűnösökért.”

Március 2-án a Szűz a következőt kéri:

„Menj és mondd meg a papoknak, hogy jöjjenek ide és építsenek itt kápolnát!”

A plébános bizonyosságot akarva a jelenés asszonyának neve után érdeklődik, de Bernadett nem tud mit mondani. A plébános jelet akarva mondja a gyermeknek, hogy kérje meg a Hölgyet, hogy viragozzék ki a rózsabokor, és a kápolna felépül. A Szűz mosolyog a kérésen, s csupán ennyit mond:

„Bűnbánat, bűnbánat, bűnbánat.”

A forrás vize egyre bőségesebben árad, elhagyja a barlangot, s vize letisztul.

Az első csodás gyógyulások már a jelenések napjaiban bekövetkeztek, ennek ellenére hadjárat indult Bernadett és a forrás ellen: rendőrségi eljárások, a barlang betömése, korlátok felállítása, tiltások következtek. A forrás és a csodás gyógyulások nem győzik meg az emberek nagy részét és a plébánost sem.

1858. március 25-i jelenés során a Hölgy megmondja a nevét: „Én vagyok a Szepplőtelen Fogantatás.”

Az utolsó jelenésre a barlang előtt április 7-én, Mária búcsúlátogatására pedig július 16-án kerül sor.

A lourdes-i jelenések üzenete:

Emeljenek kápolnát a jelenés helyén, vezessenek oda zarándoklatokat.

- Háromszor szólít fel bűnbánatra és bíztat a bűnösök megtéréséért végzett imára.

A lourdes-i jelenések történetében sokan játszottak szomorú szerepet, olyannyira, hogy 1869. szept. 4-én IX. Pius pápa levele vet csak véget a megnyilvánuló rosszindulatnak.

Bernadett 13 évig volt szerzetes és a megaláztatás és a testi szenvedések élete végéig elkísérték. 1844. január 7-én született Bolyban és 1879. április 16-án halt meg Neversben. 1925-ben boldoggá

avatásakor exhumálták, és holttestét 46 év után épségben találták.

Az Egyház 1993-tól az első lourdes-i jelenés napján február 11-én ünnepli a Betegek Világnapját.

Forrás: Antalóczi L.: *Jelenések, üzenetek és a jövő. Kisboldogasszony Plébánia. Eger, 2000.*

FARSANGOLTUNK

Február 18-án sor került a Flüei Szent Miklós Gyermekvédelmi Központ lakóinak és a borszéki Nyugdíjas Klub tagjainak közös farsangi mulatozására. Kis tudományos bevezetővel kezdtük az estét. A gyerekek megismerkedhettek a farsang jelentőségével és a farsangi szokásokkal. Néhány mondatban felidézünk néhány gondolatot a farsanggal kapcsolatosan: azt, hogy a farsang vízkeresztkor (január 6.) kezdődik és hamvazószerdáig tart, amely a hagyományok szerint ez az öneledt mulatozás, a dús lakomák időszaka, amikor búcsúzunk a téltől és köszöntjük a tavaszt. Nagyon gazdag szokáshagyománnyal rendelkezik. Néhány szokást mi is gyakorlatba ültettünk: töltött káposztát készítettünk vacsorára. Köszönet érte Antal Erzsébet néninek és Csillag Matild néninek, a gyerekek pót-nagyszüleinek. Ugyanakkor a gyerekekkel közösen szalagos fánkot (amely nevét a barna

fánkon körbefutó, a fánk tökéletességét jelző fehér csíkról kapja) is készítettünk. Antal Erzsike néni megmutatta a szalagos fánk elkészítésének titkait: a kiváló és szobahőmérsékletű alapanyagok előkészítésének módját, a megfelelő fánk méretezését, a bőséges és kellő hőmérsékletű olaj előkészítését, stb.

A gyerekek jelmezbe öltözve várták a szép korú vendégeket. Bemutatták jelmezeiket. Verseket szavaltak. Majd következett a vacsora és a szalagos fánk felszolgálása. Ezek után sor került a mulatozásra, ahol fiatal és idős együtt táncolt, énekelt. Mindenki jól érezte magát. Jó volt együtt lenni a szép korú vendégeinkkel, akik példamutatóan mulattak. És bebizonyították még egyszer, hogy az öregség nem az élet vége, hanem az élet koronája.

Szeretettel, Véber Brigitta.

fotók: Véber Brigitta

SZEMELVÉNYEK A MÚZEUM EMLÉKKÖNYVÉBŐL (2. RÉSZ)

2015-ben 237 bejegyzés történt, míg 2016-ban (aug. 23.-val betelt a 2. kötet) 50 bejegyzés van). A látogatók zöme romániai (49 településről, 84 bejegyzés). Magyarország 28 településéről keresték fel a helytörténeti kiállításunkat, de voltak turisták Moldova Köztársaságból, Ausztráliából, Kanadából, Dél-Koreából, Felvidékről, Tel Avivból. Van angol-, német, orosz- és koreai bejegyzés és négy rovásírásos beírás. Ezekből csemegézzünk egy párat:

2015. 01. 2. Gy. E.

„Borszék gyönyörű hely, ahol öröm pihenni és látható a tudatos újraépítési törekvés”.

2015. 05. 24. Békés megyei csoport:

„Tisztelettel adózunk a múzeum létrehozóinak, Köszönet a hiteles idegenvezetésért”

2015. 07. 24. marosvásárhelyi látogatók:

„Látványos a fejlődés a fürdővárosban, szépek a közterületek”.

2015. 07. 25. Taszári csoport.

„Szép a kiállítás, csodálatos az előadás, sokat tanultunk”.

2015. 07. 26. bukaresti csoport

„Kellemes meglepetés: a sétányok, a pihenő padok, W. C. egyedüli Romániában.”

2015. 08. 03. zánkai csoport.

„Gratulálunk a gyönyörű és értékes Múzeumhoz.”

2015. 08. 14. Tolna városból

„Csodálatos gyógyhely Borszék települése. Minden nagyon szép...”

– „Jó lenne megőrizni Erdélynek ezt a csodálatos kis gyöngyszemét az utókor számára.”

(folytatás a 7. oldalon)

In memoriam EIGEL TIBOR

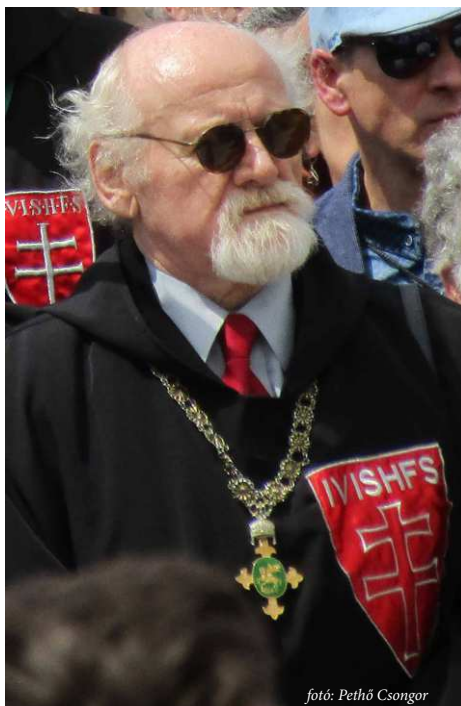
Meghalt Eigel Tibi.

Szinte ijedten ejtem a pontot a mondat végére. S nyomában nagy csönd keletkezik. Valami vigasztalót, valami lélekemelőt kellene most írnom, s magasztalnom pályáját, tanári tevékenységét, de csupa olyas dolog jut eszembe, mi nem nekrológba illendő: jókedvű asztaltársaságok moraja és harsány kacagás... Sok időt töltöttünk együtt vagy 15-20 évvel ezelőtt jóízű beszélgetésekkel, s ő soha ki nem fogyott az anekdotákból, humoros történetekből. Sokat beszélünk politikáról, művészetről, filozófiáról és az életről. Azaz, legtöbbször csak ő beszélt, hisz kifogyhatatlan volt a bölcsességekből, s mindnyájunkat lenyűgözött páratlan műveltségével, szellemének szabad szárnyalásával, gondolatainak eredetiségével és egyéniségének sokszínűségével.

Kedves Tibor!

A valóság az, hogy veled már nem találkozhatunk, s nem válhatunk szót se Borszéken, se a nagyvilágban. A valóság az is, hogy te bennünk létezel.

A különbség csak annyi, hogy most már külön-külön kell folytatnunk magunkban a megkezdett beszélgetéseket....

fotó: Pethő Csongor

Az elmúlt évtizedekből emlékek villannak. A fellobbanó fény erényt és hibát is mutat, feszültséget és nyugalmat, ragyogást és árnyékot, vihart és szelíd napokat. Mindnyájan ilyenek vagyunk, mert embernek születtünk!

Kedves Tibi! Szellemed itt él és közöttünk marad, hiszen példádval bennünket is tanítottál szeretni pályánkat, a ránk bízott gyermekeket. Becsüljük azt az olthatatlan lángot, mely benned lobogott, tiszteljük a végsőig feszített akaratot és elszántságot, mellyel romániai a magyar oktatásügyet is szolgáltad.

A költő szerint:

„Értelmesen pusztítom az életem s megcsókol majd szívemnek két nagy rokona: az Időtlen és a Végtelen.”

És te, Tibor, valóban értelmesen pusztítottad életedet, és ezért nem tűnsz el

nyomtalan.

Ezért volt érdemes élned, és vállalnod a sors kezéből a jót és rosszat, a szépet és a csúnyát egyaránt. És ezért lettél pedagógus! Mert annak lenni: hivatás, áldozatvállalás a megértés és az értetlenség őrlő kövei között.

Kovács Júlia

(folytatás a 6. oldalról)

2015. 09. 11. Wágner Mária, MTVA Kossuth Rádió (85. old.)

„Köszönöm Kamenyitzky Antalnak a barátságos és szakszerű kalauzolását ebben a szép gyűjteményben. Kívánom Borszéknek, hogy régi fényében ragyogjon újra. Vigyázzanak a még megmaradt alpesi villákra, a szecessziós emlékekre, amelyek Borszék gyöngyszemei lehetnek.” (Itt készült az utolsó interjú K. Tónival, ami halála után hangzott el a Kossuth Rádióban, megjegyzés tőlem).

2015. 09. 18. Marosvásárhelyiek

„Nagyon tetszik, hogy létezik egy ilyen hely is, ahol Borszék történetét őrzik és továbbadják másoknak is.”

2016. 01. 06. Marosvásárhely

„Nagyon érdekes kiállítás. Örülünk, hogy létezik, és rálátást nyújt a fürdőváros történetére.”

2016. 04. 3. az EKE küldöttgyűlés résztvevői

„Nagy örömmel látogattuk meg Borszék borvízforrásait és ezt a gazdag gyűjteménnyel rendelkező múzeumot. Jó érzés látni, hogy Borszék önkormányzata ilyen szépen őrzi a régi magyar borvíztörténeti emlékeket.”

2016. 04. 09. Zákányszéki delegáció

„Ismét itt jártunk, és megtekintettük a különlegesen értékes helytörténeti kiállítást. Eszmei és anyagi értéke felbecsülhetetlen. Gratulálunk az ötlethez, a gyűjtőmunkához és az igényes összeállításhoz.”

2016. 06. 24. a Homokháti Szociális Központ munkatársai

„Gyönyörű a város. Külön csodálatos az, ahogyan az épített és természeti értékeket óvják és védik.”

2016. 07. 07. a fonyódi általános iskola tanulói

„megtekintettük az igényes tárgyi áttekintést, s nagyon tetszett a múzeum anyaga.”

2016. 07. 28. nagyváradi és budapesti vendégek

„Nagyon szép ez a múzeum. Jó, hogy a régi szép emlékek megőrződtek.”

2016. 08. 03. László Tibor, Kolozsvár

„Abban a reményben, hogy a remény és a valóság egyesül Borszék szép jövőjében.”

„Annyira szép üdülőhely, amit még nem láttam itt Erdélyben, és remélem, évről-évre a régi fényét is visszakapja” (Vild Zsuzsanna, Kolozsvár).

Szemlézte, Farkas Aladár

ELEFÁNT-KONCERT

Messze innen, az Óperenciás tengeren is túl, de még az Üveghegyen is túl, valahol az erdő mélyén, az elefántok zenélni akartak.

Volt ott minden hangszer: gitár, dob, trombita, furulya, hárfa, hegedű, nagybőgő, citera, cimbalom és mikrofon is. Ám volt egy bökkenő: egyikük sem tudott zenélni.

- Ejha, most mi lesz? – mondta a király, és nagyot ütött az asztalra.

Kihirdette, hogy egy millió dollár üti a markát annak, aki megmondja, hogyan alapítsanak zenekart. Ekkor megszólalt a legfiatalabb elefánt:

- De hát tudunk zenélni! Van ormányunk, használjuk hát! Erre a király kihirdette, hogy most azonnal kezdjék meg a koncertet!

Úgy is lett! A koncertre mindenki eljött. A fiatal elefántnak pedig egy millió dollár ütötte a markát, és még most is zenélnek, ha meg nem únták.

Mihály Zsófia, II. oszt.

Fakanál

Egybensült

Tárkonyos gombamártással nyakonöntött, egybensült, borban párolt comb, kukoricás rizzsel.

Hozzávalók:

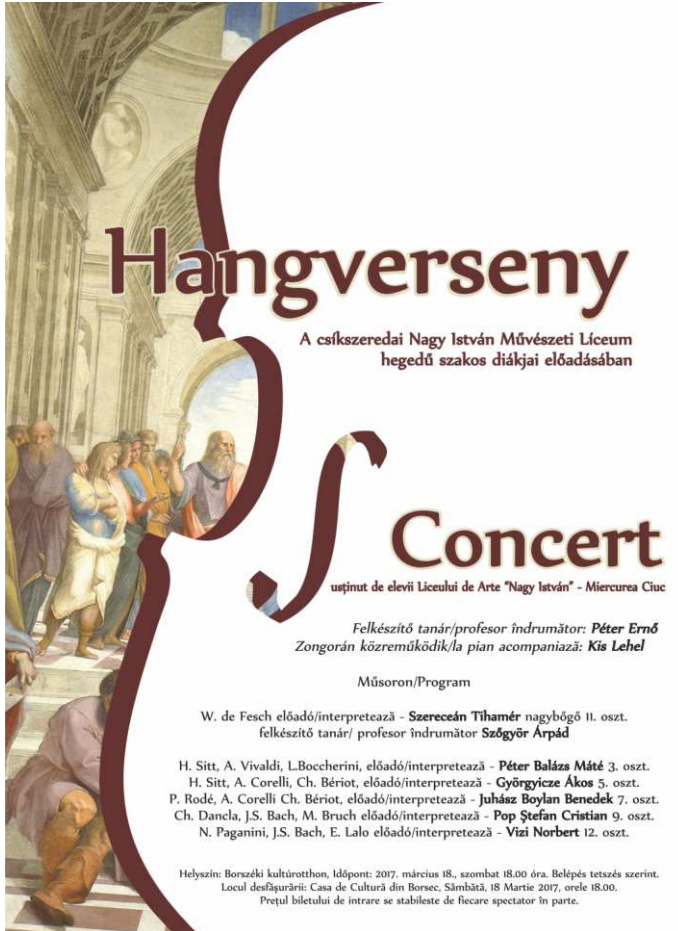
- 1 darab comb, kb 1 kg
- 2 deci főzőtejszín, zsír, tejföl
- 1 doboz gomba, vagy 4 nagyobb friss
- Hagyma, fokhagyma, majoránna, só, bors, ecetes tárkony,
- Rizs, 1 kis konzerv kukorica
- 3 deci bor

Elkészítés:

A hagymát felvágjuk félkarikákra, s félretesszük.

A húst megtűzdeljük a fokhagymával, bedörzsöljük sóval, borssal, majoránnával.

A zsírba helyezzük a húst, majd minden oldalára piros kérget sütünk, 2 – 2 percre. Ezután a húst kivesszük, beletesszük a hagymát,

Hangverseny
A csíkszeredai Nagy István Művészeti Líceum
hegedű szakos diákjai előadásában

Concert
usiniut de elevii Liceului de Arte "Nagy István" - Miercurea Ciuc

Felkészítő tanár/profesor îndrumător: **Péter Ernő**
Zongorán közreműködik/la pian acompaniază: **Kis Lehel**

Műsoron/Program

W. de Fesch előadó/interpretează - **Szereceán Tihámér** nagybőgő II. oszt.
felkészítő tanár/ profesor îndrumător **Szogyör Árpád**

H. Sitt, A. Vivaldi, L. Boccherini, előadó/interpretează - **Péter Balázs Máté** 3. oszt.
H. Sitt, A. Corelli, Ch. Bériot, előadó/interpretează - **Györgyiczke Ákos** 5. oszt.
P. Rodé, A. Corelli Ch. Bériot, előadó/interpretează - **Juhász Boylan Benedek** 7. oszt.
Ch. Dancla, J.S. Bach, M. Bruch előadó/interpretează - **Pop Ștefan Cristian** 9. oszt.
N. Paganini, J.S. Bach, E. Lalo előadó/interpretează - **Vizi Norbert** 12. oszt.

Helyszín: Borszékeni kultúrotthon, időpont: 2017. március 18., szombat 18.00 óra. Belépés tetszés szerint.
Locul desfășurării: Casa de Cultură din Borsec, Sâmbăta, 18 Martie 2017, orele 18.00.
Prețul biletului de intrare se stabilește de fiecare spectator în parte.

leszünk, visszatesszük rá a húst, majd feltöltjük 2 deci borral. Fedő alatt pároljuk, kis tűzön, kilónként egy órát. A maradék bort megisszuk.

Közben elkészítjük a kukoricás rizst meg a tárkonyos gombát.

A rizset NEM mossuk át, hanem kevés zsíron megpirítjuk, majd kétszeres mennyiségű vízzel megfőzzük, s a végén közékeverjük a kukoricát. Sózzuk, melegen tartjuk. Ajánlott tálalás előtt készíteni.

A gombát apróra vágjuk, majd a tejszínnel együtt felfőzzük, sózzuk enyhén, majd egy csipetnyi apróra vágott tárkonyt is belekeverünk. Hozzáadunk 1 evőkanál tárkonyecetet meg 1 kanál tejfölt.

A húst párolás után kivesszük, hagyjuk pihenni 30 percre, utána újjnyi szeletekre vágjuk, visszatesszük a hagymás zsírba, s újramelegítjük.

Tálaláskor rizset, húst, hagymás zsírt teszünk először, majd a tárkonyos gombával leöntjük.

Ballai Fokt Zoltán

Anyakönyvi hírek

Születés

Móga Ede Magor 2017.02.13. Isten éltesse!

Elhalálozás

Fejér Mária 1924.05.26. – 2017.01.31.

Bajkó Rozália 1934.07.22. – 2017.02.13.

Haias Magdalena 1938.09.12. – 2017.02.25.

Kocsis Irma 1938.09.27. – 2017.02.25.

Eigel Tibor 1946.08.28. – 2017.02.25.

Nyugodjanak békében! Őszinte részvétünk!

BORSZÉKI POLGÁRMESTERI HIVATAL

Str. Carpați, nr. 6/A

Felelős szerkesztő: Kolbert Tünde

Szerkesztőség: Ballai Erzsébet, Farkas Aladár, Kovács Júlia, Fazakas Mihály Emese, Pethő Csongor

Számítógépes szerkesztés: Móga Attila, ARTMOBIL Group - Borszék
Nyomda: F&F INTERNATIONAL - Gyergyószentmiklós